

NEDJELJNA ČITANJA

Jr 17,5-8; Ps 1,1-4.6; 1Kor 15,12.16-20; Lk 6,17.20-26

Draga braćo i sestre,
svako vjersko učenje na svijetu upućuje ljude kako treba živjeti na ovome svijetu, da bi mogao živjeti na drugome. Osnovna oznaka svake religije jest upravo to da govori o prekogrobnom životu. Jer, kad bismo govorili samo o uređenju ovozemnog života, bio bi to određeni društveni nauk, humanizam, a nipošto vjera u Boga koji je vječnost i koji nas u vječnost poziva. Danas nam Božja riječ na poseban način o tome progovara. Pavao govorio u tome Atenjanima koji su ga pažljivo slušali dok on nije spomenuo uskrsnuće od mrtvih. Tada se *jedni stadoše rugati, a drugi rekoše: „Još ćemo te o tom slušati!“* (Dj 17,32). Međutim, u Korintu je među vjernicima bilo nekih koji su, izgleda, prihvaćali Kristovo uskrsnuće (ipak je Isus Sin Božji), ali nisu vjerovali da mrtvi uskršavaju. Zato se Pavao čudi: *Ako se propovijeda da je Krist od mrtvih uskrsnuo, kako neki među vama govore da nema uskrsnuća mrtvih? Jer ako mrtvi ne uskršavaju, ni Krist nije uskrsnuo.* Upravo tako. Kristovo uskrsnuće temelj je našega spasenja. Sin Božji se utjelovio kao Isus Krist, prošao je svijetom čineći dobro, naviještao je istinu o Božjem kraljevstvu, otvorio evanđelje svakom čovjeku dobre volje, domaćem i tuđincu. Na koncu je bio uhićen, osuđen i pogubljen. Koje bi značenje imalo Kristovo svekoliko djelo da nije uskrsnuo. Reklo bi se: umro on, umrli i svi, činili dobro ili zlo. Međutim, upravo po svojoj smrti i uskrsnuću Krist i sve nas povezuje sa svojim Ocem, pobjeđuje smrt. On, nadalje, svima onima koji ispovijedaju njegovo ime i koji se po krštenju i drugim sakramentima s njime povezuju otvara vrata vječnog života. Bez toga bi sve njegovo propovijedanje ostala tek lijepa riječ i sva njegova dobra djela tek hvalevrijedni humanizam.